

วันหลัง ... (ที่ไม่อาจหาในความทรงจำ)

เมื่อวันเสาร์ที่ 30 พฤษภาคม ที่ผ่านมา ชมรมอาสาสมัครเพื่อนคนตาบอด ห้องสมุดคนตาบอดแห่งชาติ ได้จัดกิจกรรมสานสัมพันธ์ระหว่างอาสาสมัครรุ่นเล็ก...รุ่นเยาว์... รุ่นน้อง...รุ่นพี่...จนถึงรุ่นเดอะ ... (THE STAR WAR) ที่มีจิตอาสาขึ้น กิจกรรมแบบสบายๆ เดินทางไปเช้า-เย็นกลับ (ถ้าไม่กลับต้องแย่งแน่ๆ เพราะติดใจ) มีหลายๆท่านตื่นตื่นมาก ถึงขนาดนอนไม่หลับมารอลงทะเลียนกันตั้งแต่เช้า อาจเป็นเพราะมีทีมสาวสวยอย่างพี่ดา น้องหมากเก็บ น้องออม คอยรอรับที่จุดลงทะเลียนเป็นแน่!!

ทริปนี้เราออกเดินทางโดยรถบัส 2 ชั้น วิไอพี จากท้องฟ้าจำลอง ถนนสุขุมวิท ล้อหมุน 8 โมงเช้า ดิเจกัณจน์และดิเจแอดดี้ ไม่รอช้าอ้าปากทักทายตามประสานักพันธุ์อาร์ (A-SA) บอกเล่าถึงกิจกรรม โหด...มัน...ฮา ของวันนี้ พร้อมแจกอาหารเช้าโดยทีม สสส. (3 ส. พี่สุมาลย์ พี่สุวรรณ พี่สุปราณี) เป็นแฮมเบอร์เกอร์ ชินโต เจ้าอร่อยแบบฟินธง ไม่ต้องรอคอนเฟิร์มส์ !!

“รู้จักมักคุ้น” เป็นกิจกรรมแรกที่สร้างเสียงหัวเราะ ฮาสนั่นรด คือเกมส์ต่อคำสุภาษิต คำพังเพย ไม่รู้ว่าทีมงานไปหาคำมาจากไหน บางคำสั้น บางคำยาว และบางคำทั้งยาวทั้งใหญ่ เรียกเสียงฮากันยกใหญ่ ไม่ฮาอย่างเดียวนะเรามีแจกของที่ระลึกจากผู้สนับสนุนรายใหญ่-รายเล็กกันแทบจะขนกลับบ้านกันไม่ไหว แต่ที่แน่ๆ พวกเราได้รับหนังสือดี วิชิตีมีสาระอย่างมากมายจากราชบัณฑิตยสถานกันอย่างถ้วนหน้า

พักยกครั้งแรกดิเจสาวเปิดเพลงขับกล่อม เกรงว่าจะหัวเราะกันท้องแข็ง เป็นเพลงที่พี่อาสาสมัครรุ่นเก่า ช่วยกันแต่งเนื้อร้อง ทำนองเพลง แถมร้องเองเสียหนี ชื่อเพลงพวกเราอาสา...ช่วยกันตลอด , หัวใจยอดคน , นีลือชีวิต ล้วนเป็นเพลงที่พวกเราฟังแล้วชอบมากๆ จนบางคนเผลอลับฝันไป (ไพบระ...จนหลับฝันอยากเจอน้านักร้องคู่...คู่อ๊) แต่น่าเสียดายคนแต่ง คนร้อง ดิถกาะสำคัญต้องขอลากิจ ลาป่วย กันยกใหญ่เลยฝากเสียงเพลงมาเป็นตัวแทน

เสียงเต่าตัวแม่ (ดิเจแอดดี้) ประกาศปลุกออกไม่ว่าเราถึงศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล ตั้งอยู่ในหน่วยบัญชาการต่อสู้อากาศยานและรักษาฝั่ง วันนี้ทางศูนย์ฯ จัดเตรียมเต่าทะเลไว้ 3 ตัว มีเสียงร้องตอบว่าทำไมน้อยจัง !! ท่านวิทยากรจากทางศูนย์ฯ จึงแจ้งแถลงไขเรื่องจำนวนว่า การที่จะนำเต่ามาปล่อยคืนสู่ทะเลได้นั้น ต้องเป็นเต่าที่สมบูรณ์และแข็งแรงเท่านั้น โดยจะต้องอยู่ในความดูแลของศูนย์ประมาณ 3-6 เดือน จึงจะสามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยรอดปลอดภัยจากสัตว์ทะเลต่างๆ ทั้งนี้พวกเราได้รับฟังการบรรยายเรื่องวงจรชีวิตของเต่าทะเล ตลอดจนชมบ่ออนุบาลเต่าอย่างจุใจ และหมดข้อข้องใจเรื่องจำนวนเต่า 3 ตัว

และถึงเวลาแล้วของกิจกรรม “ปล่อยเต่าทะเลคืนสู่ธรรมชาติ” เป็นช่วงเวลาที่ตื่นเต้นมาก เพราะการที่เราจะได้สัมผัสเต่าทะเลอย่างใกล้ชิดนั้นหาโอกาสได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนั่งอยู่กับน้องแขก

ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ได้สัมผัสเต่าตัวน้อยอย่างใกล้ชิดก่อนปล่อยสู่ทะเล พวกเราอาสาสมัครกว่า 50 ชีวิต ฝ่าฝืนตามมองดูอย่างลุ้นระทึก ทุกก้าวย่างของเจ้าเต่าน้อยมีกำลังใจของพวกพี่ๆ อาสาสมัครรวมอยู่ด้วย จึงเดินลงทะเลอย่างรวดเร็ว แถมหันมามือหวานก่อนจากไป...

เที่ยงกว่าแล้ว พวกเราได้กลิ่นหอมๆ มาแต่ไกลของปลากระพงรมซล ต้มยำทะเลน้ำข้น ปลาหมึกไข่ นึ่งมะนาว น้ำพริกปูกับผักสด ตบท้ายด้วยไข่เจียวปู เสริฟพร้อมๆ ริมหาด ของร้านอาหารสโมสรริมชลวิ พอเอรีดอรรักษ์จนปากมันแล้ว... พวกเราก็เลื่อนขบวนเดินทางต่อไปยังพิพิธภัณฑสถานธรรมชาติวิทยาเกาะและทะเลไทย ตั้งอยู่บนเขาหมาจอ ต. แสมสาร อ.สัตหีบ ห่างจากที่เราปล่อยเต่าไม่ถึง 15 นาที ก็มาถึง พวกเราได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นจาก เรือเอกอัศวิน คงประเสริฐ วิทยากรของพิพิธภัณฑฯ ที่บอกเล่าถึงภารกิจสำคัญ ตลอดจนรายละเอียดเชิงวิชาการต่างๆ ที่จัดแสดงไว้ทั้ง 5 อาคาร ซึ่งขณะนี้เปิดบริการให้ศึกษาได้ 3 อาคาร คืออาคาร 1 : เทิดพระเกียรติมหาจักร ออาคาร 2 : ปวงปราชญ์ร่วมรวมใจ อาคาร 5 : พิทักษ์ศักยภาพทะเลไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาคาร 5 เป็นอาคารที่สามารถมองเห็นทัศนียภาพของท้องทะเลแบบมุมกว้าง สุดสายตา ทำให้พวกเราอดจินตนาการไม่ได้ว่า จะสวยงามแค่ไหนหากเราได้ไปแหวกว่ายในได้ทะเลลึกเบื้องล่าง น่าเสียดายที่วันนี้เวลาของทริปเราน้อย ทำให้พี่ๆอาสาหลายท่านไม่สามารถปีนป่ายขึ้นมาถึงข้างบนได้ แต่อย่างน้อยพวกเราก็ได้ร่วมสักการะศาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชพร้อมๆ กัน มีพี่ๆแอบได้ขึ้นบรรดาสาวโสดหลายๆ คน อธิษฐานกันเสียยกใหญ่ (ไม่รู้ว่าจะพรเรื่องเดียวกันหรือเปล่า)

บ่าย 3 โมงกว่าแล้วได้ฤกษ์ยามยามดีที่ต้องเดินทางต่อ โดยการเรียกรวมพลของพี่บุญเทพ ผู้ช่วยโซเฟอร์ (ยกตำแหน่งให้ใหม่เพราะวันนี้พี่โซเฟอร์มาคนเดียว ผู้ช่วยไม่รู้หายไปไหน) หลังจากนับจำนวนผู้เดินทางเสร็จสรรพ ดีเจเต่าตัวพอกับตัวแม่ก็บรรเลง ความมันส์ด้วยการเปิดเพลงขับกล่อมเช่นเคย กะว่ามาทริปหน้าต้องร้องได้โดยไม่ต้องมีเนื้อเพลง แถมมีงานให้เหล่าอาสาช่วยกรอกข้อมูลกันสนุกสนาน ไม่นานพวกเรา ก็มาถึงตลาดน้ำ 4 ภาคพัทยา เป็นแหล่งจับจ่ายสินค้าแหล่งใหม่ที่ข่าช้อปปิ้งต้องมาสัมผัส วันนี้แดดไม่มีเพราะฟ้าฝนให้พรทั้งวัน ลงจากรถบัสไม่ถึง 20 นาที ฝนก็เทลงมาแบบไม่บอกกล่าว ทำให้เหล่าสาวกนักชิม (ฟรี) ต้องหลบฝนกันอลม่าน แต่แอบเห็นพื้ริมลกับน้องณัฐ น้องอยู่กับคุณแม่ น้องพิกับคุณยายจิตต์ พี่เมย์กับพี่ยุ่น (เข้าใจหลบฝนนะ) ไปหลบที่ร้านก๋วยเตี๋ยวกะลาเทพอารีย์ เป็นร้านชื่อดังที่เอากะลามะพร้าวมาทำภาชนะแทนพลาสติกเป็นไอเดียที่ได้น่าสนับสนุน พวกเราได้จับจ่ายกันพอประมาณเวลาแล้ว... ก็ทยอยขึ้นรถเพื่อเตรียมตัวเดินทางกลับกรุงเทพ จากลับกี้ยังไม่วายสนุกสนานเฮฮากันยกตบท้าย ด้วยการบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับวันนี้ที่ได้ร่วมกิจกรรมกันมาตั้งแต่เช้า ทริปนี้มีการโหวตเรื่องสถานที่ที่น่าสนใจในครั้งต่อไป คือ อุ้งห้วย ชมตลาดน้ำอัมพวา ที่สมุทรสาคร รองลงมาคือพิพิธภัณฑฯหรือแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดใกล้เคียง เช่น ราชบุรี ลพบุรี สระบุรี นครนายก ตลอดจนกิจกรรมไหว้พระ 9 วัด (จะจะไปขอพรกันอีกหละสิ) และผู้ที่ได้รับโหวดรางวัลอาสาดีเด่น คือ คุณแม่น้องอู๋ น้องสากับน้องเก้ที่มาเป็นเพื่อนน้องแบก (ในฐานะผู้ช่วยเหลือผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น) รับมอบรางวัลเป็นกำลังใจสำหรับปฏิบัติภารกิจดีๆ

ต่อไป รางวัลท้ายสุดเป็นรางวัลบริกรดีเด่นประจำปีนี้ คือน้องพี อาสาสมัครวัย 9 ขวบ ที่ขยันขันแข็ง
ช่วยงานตลอดทั้งวัน

Mr. Hemant (อ่านว่า เห-มันต์) เป็นหนุ่มใหญ่ชาวต่างชาติที่สนใจกิจกรรมของชมรมฯ และมีความ
ปรารถนาอยากทราบข้อมูลต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษด้วย เพราะเห็นแอปยิ้มหวานเวลาเหล่าอาสาหัวเราะเฮฮา
สนุกสนานกันตลอดเวลา กลุ่มพีเปิดก็ไม่แพ้กันคราวนี้เชิญชวนบรรดาผู้ใหญ่ใจดีมาร่วมงานกันพื๊ยบ (คุณมณี
คุณสุรสิทธิ์ คุณธัญดา คุณธนิษฐา คบท้ายด้วยน้องดาวสายน้อยคนขยันมาช่วยทุกงาน) ทริปนี้ต้องไม่ลืม 2
สาวพยาบาลสุดสวย (พีเบียร์กับพีหนึ่งที่สวยแบบไม่สนใจชายใดๆ) มาคราวนี้เหงาๆเพราะไม่มีผู้ช่วยให้ดูแล
เลขข้อปิ้งกันมันส์มือ คราวนี้มีน้องอาสาสมัครหน้าตาละอ่นมาพร้อมสายฝนที่มาร่วมสร้างสีสันให้พีๆ
หลายคนได้ชื่นใจ (น้องต่อ น้องปัทม น้องแอน น้องชาลิ น้องตุ๋) ถัดมาก็เป็นพีๆอาสาสมัครทั้งเก่าใหม่ที่
รับปากว่า คราวต่อไปถ้าไม่ติดภาระกิจจะมาร่วมทริปอย่างแน่นอนจ๊ะ (คุณแดง คุณเกียง คุณอึ้ง คุณคุ่น)

2. ทุ่มตรง รถบัสคันโตก็ค่อยๆจอดจอดให้อาสาสมัครทยอยลงจากรถเพราะหลากหลายวัยกันซะ
เหลือเกิน แต่ที่แน่ๆ ต่างหอบหิ้วของรางวัล-ของขวัญกันพะรุงพะรัง และกว่าจะร่ำลากันเสร็จสรรพก็ปาเข้าไป
กว่าครึ่งชั่วโมง เห็นได้ว่าการรวมกิจกรรมในทริปนี้แม้ฟ้าฝนไม่ค่อยเป็นใจเท่าไรหรอก แต่น้ำใจของพีๆ
น้องๆอาสาสมัครทุกท่านมีให้อย่างเต็มเปี่ยม เป็นน้ำใจที่ล่อเลี้ยงให้ทีมงานมีกำลังช่วยงานดีๆแบบนี้ต่อไป...

แล้วเจอกันใหม่...

ติดฝน กลับบ้านไม่ได้ เลขขอเมาส์... ชะหน้อย